

Lyžařský výcvik: 14. – 20. ledna 2024

„Hurá! Jedeme na hory.“
zaznívalo nadšené volání našich
žáků, když už seděli v autobuse,
lyžařská výstroj včetně kufrů byla
naložena a povinné zamávání
rodičům bylo odbyto.

Tak jako každoročně se i
letos naše škola spojila se ZŠ

Březnice a hromadně jsme v termínu
14. – 20. ledna 2024 vyrazili na lyžařský
výcvik na Šumavu do Železné Rudy.
V celkovém počtu 87 dětí jsme naplnili
2 autobusy. Z Mirovic jelo celkem 17
žáků. Ti z nás, co zažili loňský lyžák, se
nejvíce obávali, jaké sněhové podmínky
nás čekají. Bylo milé a příjemné vidět
zasněženou krajinu a hlavně bílé funkční
sjezdovky, i když upřímně, toho sněhu
mohlo být ještě určitě víc.

Hned první den čekala naše lyžaře – nelyžaře první zatěžkávací zkouška, a
to rozřazení do jednotlivých lyžařských družstev. Už jenom to, navléknout se do

oteplováků, bund, rukavic, šál a čepic, bylo náročné. To ještě většina z nich netušila, jak bolí a tlačí zapnuté lyžařské boty a že s nimi opravdu nejde chodit jen tak na procházky. Proces, než se všech téměř 90 žáků nazulo do bot, pobralo lyže a hůlky a opatrnými kroky sešlo na kopeček vzdálený asi 500 metrů, trval celé skupině bezmála hodinu. O pády zde nebyla nouze. Naštěstí máme děti moc šikovné a už večer každý věděl,

který instruktor se ho ujme následující týden a těšil se na spoustu nových lyžařských zážitků. Celkem bylo 6 skupin s 9 instruktory, takže i těm, co potřebovali trénovat více individuálně, bylo vyhověno.

A co jsme za ten týden společně prožili? Spoustu radosti, zábavy a hlavně lyžování. S tím samozřejmě neodmyslitelně spojené pády, bolest, únavu, někdy i nachlazení nebo prostě jenom nechut k čemukoliv.

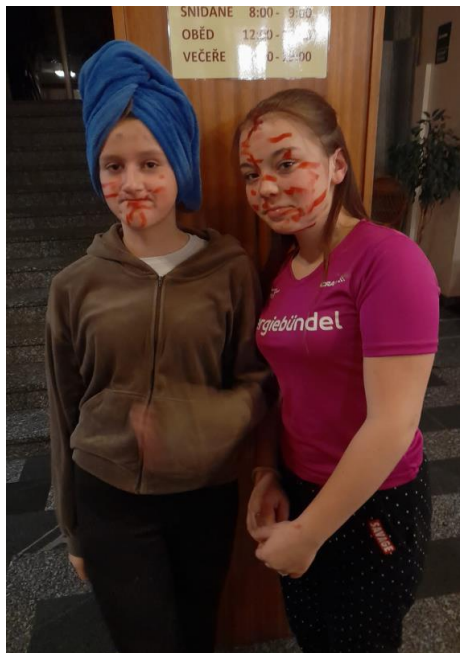
Každý den začínal stejně, a to v půl osmé milým budíčkem a končil v deset hodin, pro někoho nemilou večerkou. Mezitím jsme se opravdu nezastavili. Lyžování, oběd, polední klid (kterému netuším, proč se říká klid, protože do klidné hodinky po obědě měl chaos, řev a pobíhání po chodbách hotelu opravdu daleko) a opět lyže, lyže a lyže. Jednotlivé večery se celý tým vedoucích snažil dětem zpestřit, takže je čekalo nejen školení bezpečnosti na sjezdovkách a při pobytu na horách, ale i tanec na diskotéce, večer plný her a zábavy či tvoření, a dokonce i kulturní zážitek v podobě

filmového promítání. Uprostřed týdne jsme si udělali malý pěší výlet do Železné Rudy, A protože se konečně místo lyžáků mohly about naše botky, nikdo proti vycházce neprotestoval.

Každý z nás jel na hory s rozdílným lyžařským umem, ale všichni jsme se vraceli o dost šikovnější, někdo třeba už i jako perfektní lyžař, a hlavně s pocitem, že to lyžování fakt není věda a že je to vlastně strašně fajn věc.

A nakonec trochu bilance a čísel:

- celkem 2 autobusy, tj. 87 žáků
 - 17 žáků ZŠ Mirovice (11 žáků ze 7. třídy, 2 žákyně z 6. třídy a 4 žáci z 8. třídy)
 - 40 žáků ZŠ Březnice 7. třída a 30 žáků ZŠ Březnice 9. třída
- 9 lyžařských instruktorů, 1 zdravotník, 2 výchovní pracovníci
- uvařeno a snědno na hotelu celkem 2 142 snídaní, obědů a večeří
- na baru vypito 658 lahví limonád
- zlomené nohy: 0; zlomená srdce ??? snad 0
- odpadky: denně 4 velké pytle odpadků z pokojů

- průměrná venkovní teplota - 4 °C
- nadšení a spokojenost s kurzem 100 %

Děkuji všem lyžařům a lyžařkám a přeji jim hlavně radost z dalšího lyžování.

A reakce účastníků zájezdu:

„Paní učitelko, my chceme jet zase.“ „A že můžeme příští rok znovu?“ „A bude sníh?“ „A pojede znovu ten hezký instruktor?“ „Bylo to dobrý, no.“ „Fakt teď vím, že už nikdy nebudu lyžovat.“ „Hned jdu naše přemluvit, že jedeme o prázdninách na lyže...“

Za tým lyžařů Iveta Trefná